

**Latvijas drošība un aizsardzība – ikviena valsts patriota goda lieta: ko
Latvijas drošības labā varu darīt es?**

Darba autore:

Elīza Vulfa

8. klase

Ko vispār mūsdienās cilvēki saprot ar vārdu “drošība”? Kādam šis vārds izsaka drošību uz ielas, kad neviens viņu neapdraud, citam šis vārds izsaka biezu naudas maciņu un stabilitāti it visās dzīves jomās. Drošība – šī vārda satura dziļāka izpratne, manuprāt, grūtības nevienam nerada, jo ikviens visā dzīves garumā ir ar to saskāries. Manuprāt, nereti neskaidrības un pārpratumi rodas tad, kad drošības jēdziens tiek lietots šaurākā vai plašākā nozīmē, un līdz ar to tiek attiecināts vai nu uz visu sabiedrību, vai tikai kādu atsevišķu tās daļu. Mūsdienās, sabiedrībā arvien biežāk izskan jēdziens - Nacionālā drošība. Bet, cik lielu uzmanību cilvēki Latvijā pievērš tieši nacionālajai drošībai? Cik cilvēki var justies droši, par to, ka blakusvalstu kaimiņi viņus neapdraud?

Latvija ir mana dzimtene, mana tēvu zeme. Manuprāt, ikviena gods, tāpat arī mans, ir to aizstāvēt. Manuprāt, mūsdienās nereti daudzi uzdodas par Latvijas patriotiem, bet patiesībā tādi nemaz nav, jo tiklīdz jākaro par savu valsts brīvību un savām tiesībām vai, kad šeit klājas grūti, tā uzreiz tie meklē labāku saules pleķīti svešās valstīs. Manuprāt, būt par savas valsts patriotu nozīmē mīlēt no visas sirds savu valsti, dzīvot savā valstī, mīlēt tās valodu un kultūru, un iestāties ne tikai par sevis tīkošām interesēm, bet arī par sabiedrības, valsts interesēm. Manuprāt, Latvijas patriotam nav obligāti jābūt tīrasiņu latvietim, tas var būt kaut vai angļis, kas mīl Latviju, dzīvo šeit un sauc to par savām mājām. Patriots – šī vārda nozīme kādreiz bija ļoti spēcīga, kad latvieši kopīgiem spēkiem iestājās par, un izcīnīja Latvijas neatkarību, tie cilvēki bija īsteni Latvijas patrioti. Bet kā ir mūsdienās, un, vai latvieši ir īsteni savas valsts patrioti, kas būtu gatavi aizstāvēt savu valsti? – Manuprāt, neskatoties uz to, ka īstenu patriotisku latviešu ir palicis maz, mana sirds cer, ka tādi ir. Lielākoties, patriotisms tiek ieaudzināts jau kopš pašas bērnības, ir iemācīts lolot latviešu tradīcijas un paražas, tās arī piekopt un mīlēt savu valsti tik stipri, lai būtu gataviem to aizstāvēt.

Latvija ir Eiropas savienības dalībvalsts, tāpat arī mūsdienās daudzu stabilu un ekanomiski varenu valstu robežas ir vaļā un pa tām ir iespēja brīvi ceļot. Latviešu kļūst arvien mazāk, jo tie vai nu aizbrauc labprātīgi vai ir spiesti meklēt patvērumu ekanomiski stabilākā valstī, tā ir viena no mūsdienu Latvijas lielākajām problēmām. Manuprāt, latvietim citur nemaz nav tik labi kā no sākuma liekas, jo ikvienai valstij ir savas tradīcijas, ir savas problēmas un arī visu valstu kopējās problēmas kā, piemēram, bēgļu krīze, terorisma draudi, kāds nemitīgi ar kādu karo.

Kā zināms, par Latvijas drošību un aizsardzību rūpējas Aizsardzības ministrija ,un tām pakļautās iestādes, arī mūsu Armija un Zemessardze, toties mūsu militārais ekipējums nav tik liels un moderns, lai paši tiktu galā, ja gadījumā izceltos karš. Armijā var iestāties brīvprātīgi sasniedzot 18 gadu vecumu. Manuprāt, pašlaik Latvijas armijā dien diezgan neliels skaits karavīru salīdzinājumā ar kaimiņvalstīm, bet tā kā Baltijas valstis saskaras ar apdraudējuma draudiem no Krievijas, ir nozīmīgi uzturēt labas attiecības ar citām valstīm, tāpat jau labu laiku esam NATO dalībvalsts, kas dod Latvijai lielāku drošību, atbalstu un aizsardzību. Manuprāt, latviešiem nevajadzētu paļauties tikai uz citu valstu atbalstu un karaspēku, latviešiem pašiem ir jāiet un jāaizstāv sava valsts, jo manuprāt, runa iet par latviešu patriotismu sirdīs un atbildības sajūtu. Esmu pārliecināta, šajos laikos ikviens interesents var iesaistīties Latvijas drošības un aizsardzības jautājumos, gan sekojot līdz notikumiem, gan iesaistoties dažādās militārās organizācijās. Arī jaunieši var iesaistīties pievienojoties, iestājoties, piemēram jaunsargos, kas ļauj izprast kā ir būt karavīram, kā izdzīvot mežā, tur

iemāca it visādas dzīves gudrības, tur iemāca mīlēt savu valsti un rada priekšstatu, kas būtu jā dara lai pasargātu Latviju, ko var darīt ikviens jauniešs lietas labā.

Es pati, lai gan esmu meitene un mani vairāk interesē sports un kultūra, tomēr mīlu Latviju, tāpēc atbalstu visus jauniešus, it īpaši tās meitenes, kuras uzdrīkstās pierādīt, ka meitenes arī ir uz kaut ko spējīgas, lai pasargātu valsti un iestājas jaunsargos. Man pašai arī tas šķiet diezgan interesanti un uzskatu, ka ir par labu nāktu ikvienam jauniešim, ja tas iestātos jaunsargos, jo tur iemāca gan visādas dzīves gudrības, gan audzina pacietību un izturību, un liek jauniešiem saprast, cik un kādi pienākumi ir karavīriem bez karošanas, un vērš uzmanību, cik liela nozīme ir Latvijas aizsardzībai. Jaunieši taču ir valsts nākotne, patriotisms un cieņa pret savu valsti ir jāaudzina jau no bērnības, lai tā nākotnē tiktu nodota nākamajām paaudzēm un Latvija vienmēr būtu neatkarīga. Man klasē nav diezgan populāra tēma par Latvijas aizsardzību un iestāšanos jaunsargos, pazīstu tikai dažus, kas tur iet, bet ārpuskolas situācija gan ir citāda, tā ir diezgan populāra tēma. Manuprāt, lai stiprinātu un vērstu jauniešu dalību un radītu interesi par Latvijas aizsardzību ir vairāk jāpopularizē un jāizglīto jaunieši caur neformāliem mācīšanās pasākumiem gan skolās, gan ārpus tās.

Bet bez šī visa, ikviens cilvēks, ja ir idejas kā uzlabot un rosināt latviešu interesi par Latvijas aizsardzību, saskaņojot savu darbību ar attiecīgajām iestādēm var iziet sabiedrībā un izveidot dažādas akcijas vai kustības, kas vērstu cilvēkus pievērst uzmanību Latvijas drošībai un iesaistīties tās uzlabošanā.

Domāju, ikvienam latvietim ir jānovērtē sava valsts un jāatzīst, ka Latvija ir skaistākā vieta uz Zemes, jo tās ir viņu mājas vienīgā vieta, kur viņu visvairāk gaidīs, un ka tā ir jāaizsargā. Protams, ir jāredz pasaule un jāapceļo tā visa pēc iespējas vairāk, jo tā mēs iegūstam jaunu pieredzi un redzam jaunas vietas, citas tautas un to tradīcijas, tomēr latviešiem jāturas kopā un jādzīvo tajā vietā, kur tie ir gaidīti, tādā mazā, bet jaukā vietā uz zemes, ko sauc par Latviju, kur var runāt dzimtajā latviešu valodā, un ir savas tradīcijas, kur īpaši neapdraud vulkāna izvirdums vai pūkaini, indīgi, lieli zirnekļi, tā kā Sprīdītis teicis – Laimīgā zeme,... un kad tai ir vajadzīga viņu palīdzība jāiestājas par tās un tajā pašā laikā arī savām interesēm, jo kas tad cits latviešu zemi pasargās, ja ne tikai paši latvieši. Lai gan esam maza, bet diezgan vienota valsts, kuras iedzīvotāji ir draudzīgi un atvērti jaunām iespējām, dzīvo kopā neskatoties uz to kādreizējo tautību, mums jābūt stipriem un jātic, ka nākotnē būs vēl labāki laiki gan ekanomiskā, finansiālā ziņā, gan dabai draudzīgākā ziņā, tāpat arī ikvienam jācenšas Latvijas vārds nest pasaulē un pierādīt, ka mēs arī varam! Tāpat kā līdz šim to ir pierādījuši un pierāda latvieši no malu malām, un visa Latvija ar tiem lepojas.